

Elitáři si myslí, že více než dvě třetiny lidstva nejsou zapotřebí, varuje Radovan Dluhý-Smith

- CZ24 News | 25. května 2023

Jako blázen bývá běžně označován člověk trpící šílenstvím, nepřičetností, tedy takový, který se neřídí obecně akceptovanými sociálními normami kultury, která jej obklopuje.

V hovorové mluvě tak bývá označován prakticky jakýkoliv excentrik. Proč dnes začínám definicí bláznovství? Je to jednoduché: Za poslední roky se prudce zvýšil počet dopisů a mailů, ve kterých nám popisujete, že se cítíte pomalu jako v blázinci - naprosté absurdity a ideologické pokusy, zcela nepochopitelně akceptované mnoha politiky, kteří přitom ale chtějí být považováni za normální a prospěšní společnosti. Můžeme si vybrat. Před očima nám defilují zelená ideologie, která přispěla k rekordní drahotě v oblasti energií, a kvůli energiím posléze zdražilo vše ostatní. Snížila se životní úroveň - některým jen nepříjemně, jiní padli do bídy. A to vše můžeme završit nepochopitelným sexuálními fantazírováním. Na to vše hledí mnoho lidí s nevěřícím výrazem, a po konstatování, že si připadají jako blázni, většinou následuje otázka: „Co to má znamenat? Kam to všechno spěje? Čeho všeho se ještě můžeme dočkat? A co s tím?“ Především o vztahu společnosti, o tom, kam míříme, ale také o bláznivém počasí, si budeme povídat s Radovanem Dluhým-Smithem.

Martina: Ještě prozradím, že jste patnáct let žil a studoval ve Spojených státech, zúčastnil jste se rozvojových projektů, například v Ekvádoru a Mexiku, byl jste konzultantem OSN ve Vídni, pracoval na ministerstvu spravedlnosti, a od roku 2008 přednášíte na katedře rozvojových a environmentálních studií Univerzity Palackého v Olomouci. A je toho mnohem víc - k tomu všemu ještě třeba dojdeme. Ale teď začněme od podlahy: Vy jste si hned na počátku koronaviru odpověděl na otázku, co se stane s demokracií po pandemii. Vaše odpověď tehdy byla, tuším v roce 2019, 20, mrazivá: Hrozí kontrolně sledovací kapitalismus. Řekněte mi, splnila se tato vaše mrazivá vize, nebo jste ji musel trochu korigovat?

Radovan Dluhý-Smith: Myslím, že se splnila, a naopak se podivuji, jak rychle se všechno děje, jak se mluví a realizuje Velký reset Světového ekonomického fóra, ať už třeba v podobě centrální digitální měny, která naskakuje. Už jsou ve světě různé projekty, co se týče covidových pasů a těchto věcí, které se velmi rychle realizovaly, nebo se realizují. Už například lockdowny, u kterých jsme hned od začátku věděli, že lockdowny nejsou cesta, a využívaly se vlastně k uzavření společnosti, i když se už na začátku vědělo - teď uvedu studii stanfordského profesora Johna Davise, který na začátku pandemie ukazoval, že úmrtnost na covid je nějakých 0,03 %, což je prakticky rovnající se, možná menší, než úmrtí na chřipku - a potvrdilo se to později v roce 2022, kdy tato čísla byla stejná. Takže vlastně jsem si uvědomil, že celá pandemie byl podvod a vlastně jakýsi nástroj k potlačení společnosti. A velmi rychlý. Transformace probíhala prostě neuvěřitelně. A všechno, co se děje kolem nás, do toho zapadá.

Martina: Co podle vás přesně kontrolně sledovací kapitalismus je? Vy jste teď zaznačil několik jevů, které vás jej přiměly takto nazvat, takto o něm přemýšlet. Přesto, můžete mi to přiblížit ještě lépe?

Radovan Dluhý-Smith: Tím že přednáším na Přírodovědecké fakultě na Katedře mezinárodně

rozvojových studií, mám příležitost vidět věci v souvislostech. Tyto rozvojové studie mě nutí vidět věci po stránce ekonomické, sociologické, politické a antropologické, takže nejsem omezen, není tam taková specializace, kompartmentalizace, o jaké se mluví na fakultě, a na univerzitě. Takže co to je? Já studentům prezentuji různé koncepty, jako kalamitní kapitalismus. Kanadská novinářka Naomi Klein píše o tom, jak se vytvářejí, nebo využívají krize k potlačení společnosti – politické, ekonomické: Je to nástroj k přesunu bohatství, k tomu, aby vlády dál používaly různé restriktce. Krásně to popisuje v knize Šoková doktrína, jak se ve dvacátém století využívaly různé krize k tomu, aby tady k tomuto docházelo.

Jenom třeba připomenu, asi všichni znají amerického ekonoma Miltona Friedmana, který také mluvil o krizích, že krize skutečná může být také vnímána tak, že je skvělou příležitostí pro změnu ve společnosti, a neměla by se promrhat. A pak asi připomenu knihu harvardské profesorky Shoshany Zuboff, která napsala knihu Surveillance Capitalism, jakýsi Kapitalismus dohledu, kdybychom to přeložili do češtiny, kde právě na příkladech ukazuje, jak už před x lety, před deseti lety Google, Facebook, Amazon byly schopny predikovat, číst naše myšlenky a emoce...

Martina: A ovlivňovat tím náladu ve společnosti...

Radovan Dluhý-Smith: To jednak, a vlastně i predikovat budoucí chování lidí ve společnosti. A není to jenom jen z hlediska konzumu a nákupu, že je nutí koupit si nějaký produkt, ale jsou schopny ovlivňovat to, koho volíte ve volbách. Různé skandály, jako Cambridge Analytica – tak to jsem se smál tomu, že když v roce 2016 zvítězil Trump, tak média mluvila o tom, že to bylo zmanipulované. A když Trump prohrál a říkal, že volby byly zmanipulované právě sociálními sítěmi, tak všichni říkali: „Jaká manipulace? To jsou přece americké volby. To není možné!“ Takže popřeli, co sami vykřikovali, když vyhrál volby Trump. Takže sledovací kapitalismus je potřeba chápat v takovémto kontextu, jak třeba ovlivňuje volby, jak chování lidí, jak lidi ovládá.

Martina: Říkáte „kontrolně sledovací kapitalismus.“ Já bych možná použila mnohem jednodušší, osvědčené slovo, jako třeba „nesvoboda“, nebo „totalita“, ale cítím, že vy jste tato slova nepoužil proto, že kontrolně sledovací kapitalismus má ve vašich očích, řekněme, už jinou kvalitu. A to je právě využití nových technologií?

Radovan Dluhý-Smith: Určitě.

Izraelský profesor Yuval Harari, pravá ruka Clause Schwaba, říká, že je možné člověka hacknout, číst jeho myšlenky a emoce, a dokonce do něj myšlenky a emoce vnést

Martina: Nebo se dá zaměnit smysl slov: Svoboda – totalita?

Radovan Dluhý-Smith: Ne. Tak ono to s tím souvisí. A samozřejmě záleží na tom, jaký těmto termínům dáme význam. Každý si pod slovem „svoboda“ představujeme něco jiného. Ale toto jsou složitá témata. Já jsem se k tomu dostal i přes lynčování, přes počasí, přes geoinženýrství, když jsem si uvědomil, že se na nás vypouští miliardy nanočástic, které se dostávají do našeho těla. A spojte si to s prezentací vysoce postaveného pracovníka z Google, který vám říká, že vzniká člověk 2.0, který nebude potřebovat různé chytré telefony, mobily, náramky k tomu, aby byl monitorován, ale že to vlastně všechny tyto částice budou mít v sobě, a pomocí bezdrátových technologií je možné tyto nanočástice monitorovat, nějakým způsobem ovlivňovat, směřovat, a tak dále. A připomínám známého izraelského profesora, Yuvala Harari, který je pravou rukou Clause Schwaba ze Světového ekonomického fóra, který na videích – ať si posluchači pustí spoustu jeho přednášek – mluví o tom, že dnes je možné člověka hacknout a číst jeho myšlenky, jeho emoce, a dokonce myšlenky a emoce do

člověka vnést. A ptá se, zda je potřeba, aby se člověk zamýšlel nad tím, zda jeho myšlenky a emoce jsou jeho, a ne od někoho jiného.

Martina: Já teď poté, co jste už naznačil – protože my dnes budeme brouzdat mnoha témata – musím říct, že když jsem četla vaše články, vaše stránky, tak jsem při mnoha informacích zůstala skutečně opářená jako Alenka v říši divů, protože nejenom, že jsem to nevěděla, ale ani mě nenapadlo o těchto věcech takto přemýšlet. A protože jsou tyto informace mnohdy tak překvapivé, tak bych to ještě ráda uvedla na pravou míru: Vy v článcích a analýzách, které uvádíte, velmi potlačujete jakýkoliv váš osobní názor. Je to z opatrnosti, protože mluvíte jenom řečí faktů, studií a dokumentů, které existují? Dá se to tak říct?

Radovan Dluhý-Smith: Ano, určitě. Protože jednak toto téma je složité, a samozřejmě i citlivé. Je to téma, které nabourává jakýsi narativ ve společnosti, i práci, kterou dělám. Přednáším na univerzitě, jsem vlastně mainstreamový člověk, tím, že jsem pracoval v OSN, na ministerstvu pro místní rozvoj, ministerstvu spravedlnosti, a myslím, Martino, že není potřeba to dávat do nějakých svých vlastních názorů, nebo do nějakých konspiračních webů. Všechny tyto informace máme právě v těchto studiích a výzkumech, a v článcích v New York Times, Time, na Guardian, a tak dál. Takže málokdy dávám, nebo sdílím své vlastní názory – není to potřeba. A vlastně také říkám, že toto téma je složité a že chci být opravdu striktní a faktický.

Martina: Pregnantní, ano. Tak pojďme postupovat postupně – redundance výrazu: Teď jsme se dívali na kontrolně sledovací kapitalismus, řekněte mi, je to znamení úpadku západní společnosti? Nebo se to dá považovat za, řekněme, technologický vývoj?

Radovan Dluhý-Smith: Úpadek západní společnosti? Víte co, já jsem studoval ve Spojených státech, a už v 90. letech jsem byl jak Alenka v říši divů z toho, co všechno nám profesori nabízeli za články a knihy. Úpadek západní společnosti: Když vám řeknu, že americký profesor Antony Sutton, člen Hooverova institutu, napsal knihu o tom – jmenuje se to Wallstreet trilogie – jak západní finančníci, bankéři, průmyslníci podporovali bolševiky, napojené na Trockého, jak dvacet let na to podporovali vznik nacistického Německa, Hitlera, a všechno to dokládá. A proto se mi tato kniha líbí, protože všechno dokládá na odtajněných materiálech, na různé korespondenci, na bankovních převodech, a tak dál. A závěr jeho knihy je, že bez jejich podpory, bez bankéřů a průmyslníků, by bolševici ani nacismus nevyhráli.

A teď si vezměte, že celé 20. století Západu je postaveno jako kdyby na úplné fikci, mýtu, že jsme tady měli válku mezi Východem a Západem, měli jsme 2. světovou válku, čemuž se dalo zabránit. Takže si člověk říká, proč se vlastně tohle vytváří? Proč globální elitáři vytváří tyto situace, tyto krize, války, konflikty? Jdu na to od lesa. Ptáte se: Je to úpadek západní společnosti? Já myslím, že tento úpadek začal už velmi dávno. Začal právě třeba na začátku 20. století tím, že jsme nechali vyhrát bolševiky, že jsme nechali Hitlera vtáhnout Evropu, celý svět do války. Ale vůbec se to nemuselo stát. A takových příkladů je spousta, které historie odhaluje, a my je nechceme vnímat. Třeba připomenu válku ve Vietnamu. Třeba incident v Tonkinském zálivu, protože válka ve Vietnamu měla vzniknout na základě útoku severního Vietnamu na základnu Spojených států. Vždyť to je naprostý bluf. K tomu vůbec nedošlo. A teď si vezměte...

Martina: To se vlastně odtajnilo nedávno.

Radovan Dluhý-Smith: Ano, máme milióny mrtvých, milióny zraněných, zdecimované kultury, společnost, a vlastně teď si zjistíte, že je to vlastně všechno zkonstruované. Takže, abych odpověděl: Úpadek západní civilizace vidím už dlouhodobě.

Elitáři si myslí, že více než dvě třetiny lidstva jsou k ničemu, takže nejsou potřeba

Martina: Když se podíváme na to, jak jste označil začátek sestupné trajektorie, dalo by se to nazvat, že „začínáme končit“? V jednom článku jste zmiňoval, že Luke Kemp z univerzity v Cambridge zjistil ve svém výzkumu dvaceti osmi civilizací, počínaje od doby tři tisíce let před naším letopočtem, že civilizace průměrně trvají kolem tří set padesáti let. A počátky kapitalismu přitom sahají, řekněme, jak kde, do 16. až 18. století. Znamená to, že sledujeme konec západní civilizace?

Radovan Dluhý-Smith: Vypadá to tak. Určitě svět, jak se nám jevil, tedy že je bipolární, tak určitě toto rozdělení končí, podle mého názoru. Svět bude určitě vypadat jinak. Bude asi multipolární, bude tady několik hráčů. Otázkou je, nakolik jsme, i díky geoinženýrství – ale není to jenom ovlivňování počasí, vypouštění různých chemických částic do ovzduší, ale je to chemie v potravinách, a to, že jsme obklopeni elektromagnetickými vlnami, které velmi negativně ovlivňují naše zdraví, přírodu – jak dlouho, nebo jak daleko ještě můžeme zajít v tomto ničení lidstva a přírody.

A možná bych v tomto kontextu zmínil, že jsem si uvědomil, vyskočilo to na mě pár let zpátky, že elitáři si o ničení této civilizace myslí, že to je úplný póvl. Abych toto tvrzení nějak podpořil, tak si vezmete třeba nedávné prohlášení generálního tajemníka OSN, když bylo jednání ke klimatickým změnám, teď přesně nevím, že lidstvo je jako hromadná zbraň ke zničení a vyhubení planety. Určitě znáte sira Attenborougha, což je velký britský přírodovědec, dokumentarista, který dokonce řekl, že lidstvo je pro planetu chorobou. A zase zpátky k mému oblíbenému Yuvalu Harari z Izraele...

Martina: Oblíbenému v uvozovkách?

Radovan Dluhý-Smith: V uvozovkách. Tak ten řekl, že koncem 20. století, a začátkem 21. století vznikla jakási zbytečná třída. A dokonce uvedl, že většina lidstva, více než dvě třetiny, je redundantní, k ničemu, i díky nástupu umělé inteligence a robotizace. Takže já vnímám, že většinová společnost, lidstvo, jsou vnímány takto, tedy že nejsou potřeba. Takže i to s tím souvisí.

Martina: Známý americký novinář Eamon Barrett upozorňuje, že vůbec není samozřejmostí, aby se samotné vlády vzdaly nabytých pravomocí. My víme, jakým způsobem začaly být omezovány svobody, osobní svoboda, svoboda projevu, svoboda vyjádření v době covidu. Řekněte mi, byl covid skutečný spouštěč?

Radovan Dluhý-Smith: Spouštěč čeho?

Martina: Jestli to byl spouštěč toho, jak omezit svobody, které jsme doposud považovali za svým způsobem samozřejmé? Je to spouštěč, nebo to bylo už někdy dřív?

Radovan Dluhý-Smith: Je to nedávný spouštěč. Ale já bych řekl, že historie je naprosto fascinující, a já se z ní tolik učím. Protože pokud neznáme historii, nemůžeme znát to, co se děje teď, a v podstatě budoucnost. A myslím, že ne. Že je to jeden ze spouštěčů, ale už bych šel, nevím, do roku 2001, do 11. září – válka proti terorismu. To byl pro Západ jeden ze spouštěčů. V Americe byl napsán Patriot Act, který ve Spojených státech velmi omezil svobodu. A pak se něco podobného realizovalo v Evropské unii. Takže už válka proti terorismu byl jeden ze spouštěčů omezení svobod.

A zase bych chtěl upozornit, že i 11. září, které je samozřejmě velmi kontroverzní, ať si posluchači prostudují studii z univerzity ve Fairbanks na Aljašce, která upozorňuje na to, že všichni víme, jak letadla narazila do Dvojčat, ale už málo se mluví o třetí budově Světového centra. A po pětiletém výzkumu této univerzity došli k závěru – posluchači viděli, jak ta budova padá jako domeček z karet –

že není možné, aby oheň tuto budovu takhle zdecimoval. A že někdo musel nosné patky nějakým způsobem, a těch tam bylo několik, zničit, aby budova spadla. Takže zase upozorňuji jak na bolševiky, tak jako na Hitlera, na Vietnam, a 11. září – to jsou nekonečné krize. Kdo to vidí v minulosti, tak chápe, že tyto krize se neustále vytvářejí. A 11. září byl spouštěč, válka proti terorismu. Všichni se smáli, že přišel covid, a teroristi najednou zmizeli, najednou se přestalo mluvit o ISIS, o Al Káidě, války jako kdyby nebyly, vzaly si na dva roky dovolenou...

Martina: Už byli unavení.

Radovan Dluhý-Smith: Byli unavení.

S covidem najednou zmizeli teroristi, a s válkou na Ukrajině odešel covid

Martina: Poslyšte, vy už nechcete ani učit na univerzitě, vidíte?

Radovan Dluhý-Smith: Bylo to krásné, jak najednou s covidem zmizeli teroristi, a potom s válkou na Ukrajině prakticky odešel covid.

Martina: Dobře, tak to tedy pojďme zasadit do časové posloupnosti. 2001 11. září. Vydaný Patriot Act, vlastenecký zákon, který v rámci boje s terorismem bezpečnostním službám umožnil třeba odposlouchávat telefonické hovory řadových občanů, dává jim přístup k textovým zprávám, k elektronické poště, aniž by k tomu dal svolení soud. Pomocí kamer, dronů, balónů a dalších mohou být lokalizovány jednotlivé osoby. A přestože boj proti terorismu byl s covidem, řekněme, trošičku oslaben, jak jste řekl, a vidíme to, tak Kongres platnost tohoto zákona pravidelně prodlužuje, takže platí doposud.

Radovan Dluhý-Smith: Ano.

Martina: Znamená to tedy, že se opět vracíme k americkému novináři Eamonu Barrettovi, který napsal, že není vůbec samozřejmostí, aby se vlády samy vzdaly nabytých pravomocí?

Radovan Dluhý-Smith: Vůbec to není samozřejmostí. A vidíme, že teď nouzový stav stále probíhá. V Americe se měl tedy zrušit 11. května, ale...

Martina: Nouzový stav ohledně covidu?

Radovan Dluhý-Smith: Ano. Tento stav stále probíhá, i když už dávno tady covid mezi námi není. Tak tento nouzový stav, jako kdyby Emergency Act, je zcela platný do 11. května. Já sám jsem zvědav, jestli se odvolá. Ale posluchači si musí uvědomit, že jsme stále v nouzovém stavu.

Martina: Na druhou stranu v Americe se také stále více ozývají hlasy, které žádají revidovat jednotlivé kroky, a také žádají o revizi toho, jakým způsobem postupovala Světová zdravotnická organizace – WHO, a tak dále. Takže mně zase přišlo, že v Americe se začali lidé vůči covidu, řekněme, vymezovat mnohem víc než u nás.

Radovan Dluhý-Smith: Ano, určitě. A myslím, že to, co se děje ve Spojených státech, je velmi klíčové pro celý svět.

Martina: Ještě pořád?

Radovan Dluhý-Smith: Myslím, že ano. Protože Američané mají rádi svobodu. Amerika byla založena na principu svobody. Ti founding fathers, zakladatelé, to měli tak, že Američanovi nemůžete

sáhnout na svobodu.

Martina: Opravdu?

Radovan Dluhý-Smith: Žil jsem tam, a vnímám to tak, že Američané takoví jsou. A že nechtějí, aby jim byly jejich svobody pošlapány. Samozřejmě, existuje tady nějaká mediální masírka a vymývání mozků, takže se vytváří zkonstruovaný souhlas. To všechno беру. Ale myslím, že pokud se globální elity, elitářům, podaří zničit demokracii ve Spojených státech, což vypadá, že se v mnoha směrech daří, tak já ten atak vidím v rozdělování lidí. Vezměte si, že ve Spojených státech vlastně zmizela střední třída, to je neuvěřitelné. Vezměte si, že ve Spojených státech se radikálně snížila délka života z nějakých 83 na 75 let. Vezměte si, co se nyní třeba děje v rámci vykojení vlaků – chemikálie, dioxin, které v přírodě zůstávají navždy. Stále tam vybuchují potravinové sklady. Teď tam byl nějaký silný výbuch, kdy zahynulo asi 18 000 krav. Vidím ataky na Spojené státy – tornáda. A já zase vím o ovlivňování počasí, kdy se tyto technologie používají, aby se snížila síla tornád a aby byly směřovány někam, kde se vyhouří bez toho, aby vznikly nějaké obrovské škody. Takže atak na Spojené státy je obrovský.

Kdo jsou globální elitáři? Zástupci nadnárodních společností jako BlackRock a Vanguard, které se nevztahují k národům.

Martina: Kdo atakuje Spojené státy? Spojená státy samy sebe? Nebo někdo jiný?

Radovan Dluhý-Smith: No, to je otázka. To je otázka, kdo jsou globální elitáři. Jestli jsou to zástupci investičních společností, jako BlackRock, Vanguard, kterým je úplně jedno, jestli mají... nevztahují se k národům. Myslím, že jsou to nadnárodní společnosti, nadnárodní firmy, nadnárodní osoby.

Martina: V jednom komentáři už jste řekl, a nejenom v souvislosti se Spojenými státy, ale i s Českou republikou, že se stát navíc dostal pod vliv bohaté menšiny a nadnárodních společností. Znamená to, že předskokanem kontrolně sledovacího kapitalismu byl, nebo ještě stále je, korporátní kapitalismus?

Radovan Dluhý-Smith: Dá se to tak říct. Na jedné straně máme třeba Credit Suisse. Nebo uveďte číslo: nějakých 1 500 až 2 000 osob, které vlastní více než polovinu bohatství na světě, což je neuvěřitelné. Jenom ať si posluchači uvědomí, že máme 1 000 lidí, kteří vlastní většinu bohatství, tak to je neuvěřitelné. A s takovou informací se třeba vůbec nepracuje.

I když se budeme bavit o globálním oteplování, tak kdo ho tedy hlavně způsobuje? Pokud řekneme, že globální oteplování existuje, tak víme, že to způsobuje pár desítek korporací a pár desítek lidí, když to přeženu? A stejně vidíme, že vlastně pár desítek korporací ovládá trhy na světě, takže nemáme žádné volné trhy, ale ve většině jsou to oligopoly, ať už je to v médiích, v automobilech, farmacii, a tak dál. A možná bych tady zmínil bývalou, myslím, finanční poradkyni George Bushe, která je jednou z velmi znalých finančníků a která řekla, že to, co se stalo těsně před covidem a během covidu, můžeme nazvat korporátním pučem. Že korporáty si definitivně podmanily vlády. A my to krásně vidíme na farmaceutickém průmyslu, jakým způsobem se choval Pfizer, a jiné firmy.

Martina: Vždyť i ten balík na podporu ekonomiky za 2,2 bilionu dolarů, který v roce 2020 schválil Senát, byl podle některých odborníků spíše korporátním pučem. To jste měl na mysli? Nebo nejen toto?

Radovan Dluhý-Smith: Ano, ona mluví o tom, že vlastně v roce 2019 došlo k – ona tomu říká Going Direct Reset (Přímý reset) – kde ona říká, ještě před tím Velkým resetem, o kterém začal mluvit pan

Schwab a jiní během covidu, že bankéři realizovali takzvaný Prímý reset, kdy do systému vpustily miliardy dolarů, které skončily někde v jejich zájmových firmách a v jejich projektech. O tom se velmi málo mluví. Takže bankéři a finančníci tím, co takto spustili, získali ještě větší moc.

Martina: Bylo to tedy účelové?

Radovan Dluhý-Smith: Bylo to účelové, ano. A pak se o tom mluví v Green Dealu: Peníze v těchto nových firmách, které mají zbohatnout na transformaci, na zelené energii, a tak dál. Takže je to všechno neuvěřitelně propojené. Takže myslím, že ano, zažíváme korporátní puč. A vnímá to i spousta akademiků. Doporučuji knihu britských profesorů práva, přímo se to jmenuje Korporátní zločinec, kde popisují, jakým způsobem tyto korporace za posledních x let ovládly vlády, a o jaké různé metody jde.

Martina: To jsem právě chtěla říct, že korporátní puč by asi nebyl, kdyby to nebyl politicko-korporátní puč.

Radovan Dluhý-Smith: Přesně tak. A existuje termín, který se mi líbí, revolving door, otáčivé dveře, kde vidíme, jak politici buď začínají v korporátu, nebo tam končí. Že se furt točí pozice mezi vládou a korporacemi. Vezměte si třeba, že šéf Pfizeru, jmenuje se, myslím, Bourla, nebo tak nějak, byl v radě FDA, která má kontrolu nad...

Martina: Léčivý.

Radovan Dluhý-Smith: Nad vakcínami, a nad léčivý obecně. A on před tím seděl v této radě, a takových případů je spousta. A je krásně vidět, že třeba v Americe vůbec není rozdíl v tom, že to je republikán, nebo demokrat, levice, nebo pravice. A to bych chtěl, aby si posluchači uvědomili. Dneska, podle mého názoru, neexistuje nic takového: Levice, pravice.

Martina: V Americe, nebo nikde?

Radovan Dluhý-Smith: Nikde. Jsou tady narativy. Ale samozřejmě mainstreamová média a vlády chtějí, abychom v tomto rozdělení, v této dualitě pokračovali. Ale myslím, že realita taková není. Je úplně jedno, jestli je tam Biden, nebo Trump. A viděli jsme to jako velké zklamání, když byl ve Spojených Státech prezidentem Obama. Tak obrovské očekávání, a vlastně nic. A to stejné - Trump prezidentem. A co se stalo? Nic. I Trump byl za zrychlením prodeje vakcín ve Spojených státech, když se začalo s vakcínami. Měl to na starosti on. On to schválil. Takže zatím asi tak.

[ZDROJ](#)